
**Lag
om nordisk konvention om socialt bistånd och sociala
tjänster;**

SFS 1995:479

Utkom från trycket
den 23 maj 1995

utfärdad den 11 maj 1995.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 §² Den konvention mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om socialt bistånd och sociala tjänster som har undertecknats den 14 juni 1994 skall gälla som lag här i landet. Konventionens innehåll framgår av bilaga till denna lag.

2 § Regeringen skall ge in den förteckning över lagstiftning som omfattas av konventionen enligt konventionens artikel 2.3.

¹ Prop. 1994/95:149, bet. 1994/95: SoU 19, rskr. 1994/95:298.

² Texterna på danska, finska, isländska och norska finns tillgängliga hos Utrikesdepartementet.

SFS 1995:479

3 § Ansvarig myndighet enligt artikel 9 i konventionen är den kommun eller det landsting som har ansvaret för motsvarande insatser till enskilda som är bosatta i Sverige.

Till uppfyllande av artiklarna 9 och 10 i konventionen får kommuner och landsting, utan hinder av annars gällande bestämmelser, själva fatta de beslut och ingå de överenskommelser som enligt konventionen är en uppgift för de ansvariga myndigheterna i respektive land.

De ansvariga myndigheterna skall underrätta Socialstyrelsen om sådana beslut och överenskommelser.

4 § Det ekonomiska ansvaret för de beslut och överenskommelser som avses i 3 § skall vila på kommunerna och landstingen själva, om regeringen inte föreskriver annat.

**Nordisk Konvention
om
Socialt Bistånd och Sociala Tjänster**

Regeringarna i Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige, som konstaterar att den nordiska konventionen den 15 juni 1992 om social trygghet endast omfattar socialförsäkringsförmåner, till skillnad från den tidigare nordiska konventionen om social trygghet som också omfattade social omvårdnad, som finner att, utöver den rätt till sociala förmåner som följer av avtalet den 2 maj 1992 om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, det fortsatt finns behov av särskilda nordiska regler om socialt bistånd och sociala tjänster, som finner att den rätt att använda sitt eget språk i ett annat nordiskt land som gäller enligt den nordiska språkkonventionen den 17 juni 1981 i vissa hänseenden bör utvidgas inom social- och hälsovårdsområdet, har kommit överens om att sluta en nordisk konvention om socialt bistånd och sociala tjänster av följande lydelse:

**AVDELNING 1
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER**

Artikel 1. Definitioner

I denna konvention avses med uttrycken

a) "nordiskt land"

vart och ett av de fördragsslutande länderna,

b) "nordisk medborgare"

medborgare i ett nordiskt land,

c) "behörig myndighet"

i Danmark Socialministern,

i Finland Social- och hälsovårdsministeriet,

i Island Socialministeriet,

i Norge Socialdepartementet,

i Sverige regeringen (Socialdepartementet), eller

den myndighet som dessa myndigheter förordnar,

d) "inrättning"

central, regional eller lokal myndighet eller institution som tillhandahåller en förmån.

Artikel 2. Tillämpningsområde

1. Denna konvention är tillämplig på all i de nordiska länderna vid varje tillfälle gällande lagstiftning rörande följande sociala förmåner:

a) socialt bistånd och sociala tjänster,

b) andra sociala förmåner som inte omfattas av reglerna i den nordiska konventionen den 15 juni 1992 om social trygghet.

2. Artiklarna 5 och 9 skall även tillämpas på lagstiftningen om hälso- och sjukvård.

3. Vid godkännandet av denna konvention skall varje nordiskt land ge in en förteckning över den lagstiftning som omfattas av konventionen.

Därefter skall varje land årligen före februari månads utgång till det danska utrikesministeriet anmäla de ändringar i förteckningen som föranleds av lagstiftning som antagits under föregående kalenderår.

Artikel 3. Personkrets

Om inte något annat följer av de särskilda artiklarna är denna konvention tillämplig på

- a) nordiska medborgare,
- b) andra personer som är lagligen bosatta i ett nordiskt land.

Artikel 4. Likställdhet för nordiska medborgare

Vid tillämpningen av ett nordiskt lands lagstiftning som omfattas av denna konvention likställs medborgare i ett annat nordiskt land som lagligen vistas tillfälligt eller är lagligen bosatta i landet med landets egna medborgare.

AVDELNING II SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

Artikel 5. Användning av nordiska språk

1. En medborgare i ett nordiskt land har vid skriftlig kontakt med en myndighet i ett annat nordiskt land i ärenden rörande socialt bistånd eller sociala tjänster rätt att använda danska, finska, isländska, norska eller svenska. I sådana fall skall myndigheten svara för att medborgaren, om det behövs, får erforderlig tolk- och översättningshjälp till dessa språk.

2. I de fall där språket har stor betydelse för att syftet med socialt bistånd och sociala tjänster skall uppnås skall inrättningen, såvitt möjligt, använda ett språk som personen i fråga förstår.

3. Bestämmelserna i första och andra stycket gäller även i fråga om behandling och tjänster inom hälso- och sjukvården.

4. I övrigt gäller bestämmelserna i den nordiska språkkonventionen den 17 juni 1981.

Artikel 6. Socialt bistånd och sociala tjänster vid tillfällig vistelse i ett annat nordiskt land

En person som omfattas av denna konvention och som under en laglig tillfällig vistelse i ett nordiskt land behöver omedelbart socialt bistånd och sociala tjänster skall från vistelselandet få sådant bistånd som enligt landets lagstiftning svarar mot hjälpbehovet.

Artikel 7. Skydd mot hemsändning

En nordisk medborgare kan inte hemsändas på grund av sitt behov av socialt bistånd om hans familjeförhållanden, anknytning till bosättningslandet eller omständigheterna i övrigt talar för att han bör stanna där och under alla omständigheter inte om medborgaren under de sista tre åren varit lagligen bosatt i landet.

Artikel 8. Samarbete om resa till ett annat nordiskt land

1. När det för en myndighet i ett nordiskt land blir fråga om att en person som omfattas av denna konvention skall mottas i ett annat nordiskt land skall denna myndighet, när så behövs, i erforderlig utsträckning tillrättalägga resan i samarbete med den ansvariga inrättningen i det andra nordiska landet.

Artikel 9. Flyttning till ett annat nordiskt land för personer som behöver långvarig behandling eller vård

1. När en person som omfattas av denna konvention och som behöver långvarig behandling eller vård önskar flytta från ett nordiskt land till ett annat nordiskt land till vilket personen har en särskild anknytning, skall de ansvariga myndigheterna i de båda länderna söka medverka till en sådan flyttning om denna kommer att förbättra personens livssituation.

2. De ansvariga myndigheterna i in- och utflyttningsländerna kan som ett led i en överenskommelse om en flyttning fatta beslut om fördelning av kostnaderna för behandling eller vård mellan myndigheterna i de båda länderna.

3. I den mån en överenskommelse enligt andra stycket omfattar fördelning av kostnader för förmåner vid sjukdom skall en sådan överenskommelse anses vara en sådan överenskommelse som avses i artikel 23 första stycket i den nordiska konventionen den 15 juni 1992 om social trygghet.

Artikel 10. Färdtjänst

Kommunerna i gränsområdena mellan de nordiska länderna skall samarbeta för att genom sina system för färdtjänst göra det möjligt för handikappade och äldre personer att resa till en grannkommun i det andra landet på samma sätt som till en grannkommun innanför det egna landets gränser.

Artikel 11. Bidragsförskott

1. En person som omfattas av denna konvention och som flyttar från ett nordiskt land till ett annat nordiskt land har rätt till bidragsförskott från det sistnämnda landet på samma villkor som detta lands egna medborgare från den tidpunkt personen bosätter sig i landet.

2. En handling om rätt till underhållsbidrag, som upprättats i ett nordiskt land, skall anses utgöra giltigt underlag för bidragsförskott även i ett annat nordiskt land. Utgör handlingen inte ett beslut av en domstol eller en annan offentlig myndighet, skall handlingen vara försedd med bevis att den kan ligga till grund för indrivning hos den bidragsskyldige i det land där den har upprättats.

3. Bidragsförskott får innehållas i den mån bidragsförskott har utgått från ett annat nordiskt land för samma tid.

AVDELNING III ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 12. Tillämpningsbestämmelser

De behöriga myndigheterna skall i samarbete utfärda de bestämmelser som behövs för att säkerställa en enhetlig nordisk tillämpning av denna konvention.

Artikel 13. Samarbete mellan myndigheter och inrättningar

1. Myndigheter och inrättningar skall i erforderlig utsträckning bistå varandra vid tillämpningen av denna konvention, inbegripet då sociala tjänster lämnas i gränsområdena mellan de nordiska länderna. I varje nordiskt land skall det finnas ett förbindelseorgan som utses av den behöriga myndigheten.

2. Vid samarbete i ärenden som rör barn skall särskild uppmärksamhet ägnas åt barnets behov, barnets möjligheter till kontakt med de personer som är av särskild betydelse för barnet och barnets egna önskemål.

Artikel 14. Ikraftträdande

1. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den månad som infaller två hela kalendermånader efter den dag då samtliga parter har meddelat det danska utrikesministeriet att de har godkänt konventionen.

2. För Färöarnas, Grönlands och Ålands del träder denna konvention i kraft den första dagen i den månad som infaller två hela kalendermånader efter den dag då Danmarks respektive Finlands regering har meddelat det danska utrikesministeriet att Färöarnas landsstyrelse och Grönlands landsstyrelse respektive Ålands lagting har meddelat att konventionen skall gälla för Färöarna och Grönland respektive Åland.

3. Det danska utrikesministeriet skall underrätta de övriga parterna och Nordiska ministerrådets sekretariat om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för konventionens ikraftträdande.

Artikel 15. Uppsägning

1. En part kan säga upp denna konvention genom skriftligt meddelande om detta till det danska utrikesministeriet som skall underrätta de övriga parterna härom och om meddelandets innehåll.

2. En uppsägning gäller endast den uppsägande parten och får verkan sex månader från den dag det danska utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen.

Artikel 16. Upphävande av bestämmelse i konventionen om social trygghet

När denna konvention träder i kraft upphör sista meningen i artikel 30 i den nordiska konventionen den 15 juni 1992 om social trygghet att gälla.

Artikel 17. Deponering av originaltexten

Originaltexten till denna konvention skall deponeras hos det danska utrikesministeriet som skall tillställa de övriga parterna bestyrkta kopior av texten.

Till bekräftelse härav har de befullmäktigade ombuden undertecknat denna konvention.

Utfärdad i Arendal den 14 juni 1994 i ett exemplar på danska, finska, isländska, norska och svenska, vilka texter alla har samma giltighet.

SFS 1995:479

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

På regeringens vägnar

INGVAR CARLSSON

INGELA THALÉN
(Socialdepartementet)
